

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 15 stycznia 1968 r.

Nr 1

Poz. 1—9

TRESC:**Zarządzenia Ministra:**

- Poz. 1 — nr 124 z 22.11.67 r. w sprawie zatrudniania inwalidów
Poz. 2 — nr 125 z 22.11.67 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wynagradzania uczniów
Poz. 3 — nr 129 z 5.12.67 r. w sprawie dalszego rozszerzenia uprawnień dyrektorów zjednoczeń
Poz. 4 — nr 131 z 9.12.67 r. w sprawie przyznawania i wypłacania dodatku „turoszowskiego” i „bieszczadzkiego”

Okólnik Ministra:

- Poz. 5 — nr 12 z 1.12.67 r. w sprawie organizowania narad, konferencji i zebrań

Pisma okólnie Ministerstwa:

- Poz. 6 — nr 31 z 18.11.67 r. w sprawie zmiany terminu obowią-

zywania „Postanowień przejściowych” w Polskiej Normie

- Poz. 7 — nr 34 z 24.11.67 r. w sprawie stosowania taryfikatorów kwalifikacyjnych

- Poz. 8 — nr 36 z 8.12.67 r. w sprawie sposobu rozliczania kosztów ogólnych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych

Obwieszczenie Ministerstwa:

- Poz. 9 — z 24.11.67 r. w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika Socjalistycznej Pracy”

Komunikaty

1.

ZARZĄDZENIE NR 124**MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH**

z dnia 22 listopada 1967 r.

w sprawie zatrudniania inwalidów

(znak: ZP1/67)

W wykonaniu § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie planowego zatrudniania inwalidów (Dz. U. nr 20, poz. 88) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Zobowiązuje się kierowników zakładów pracy Resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do stałego zatrudniania inwalidów w możliwie najszerszym zakresie.

2. Inwalidów należy zatrudniać na stanowiskach, które odpowiadają ich kwalifikacjom oraz stanowi zdrowia, zgodnie z orzeczeniami komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

3. W celu prawidłowego zatrudniania inwalidów zaleca się zakładom pracy zasięganie opinii właściwego zakładu leczniczo-profilaktycznego przemysłowej służby zdrowia w sprawie doboru zajęć dla inwalidów.

4. W razie potrzeby należy dokonać przesunięć zdrowych pracowników do innych prac, wykorzystując zwolnione stanowiska dla zatrudnienia inwalidów.

5. Inwalidzi, byli pracownicy zakładu pracy, którzy zostali uznani za zdolnych do pracy, powinni być zatrudnieni w zakładzie macierzystym w poprzedniej lub zbliżonej specjalności lub przeszkoleni przez zakład pracy do wykonywania innej pracy, o ile stan zdrowia nie pozwala im wykonywać poprzedniej pracy.

6. Inwalidów kierowanych do pracy przez właściwe wydziały prezydiów rad narodowych należy zatrudniać w miarę możliwości bezzwłocznie.

7. W razie braku możliwości zatrudnienia inwalidy przy pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia, zakład pracy powinien zwracać się do właściwego do spraw zdrowia i opieki społecznej organu prezydium rady narodowej w celu zapewnienia inwalidzie pracy w innym zakładzie pracy.

8. Dla inwalidów skierowanych przez właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium rady narodowej, nie posiadających zawodu lub nie mogących pracować w zawodzie wyuczonym lub dotychczas wykonywanym — zakład pracy zorganizuje naukę zawodu lub przyuczenie do określonej pracy (funkcji, stanowiska) w zależności od stanu zdrowia, wykształcenia oraz wieku inwalidy i przy takich czynnościach, w których mogą oni pracować bez uszczerbku dla zdrowia i osiągać przeciętną wydajność.

9. Zakłady pracy zatrudniające inwalidów powinny utrzymywać stały kontakt z właściwymi do spraw zdrowia i opieki społecznej organami prezydium rad narodowych w sprawach związanych z przysposobieniem inwalidów do pracy i prawidłowym ich zatrudnieniem oraz terminowo wywiązywać się z obowiązków spoczywających na zakładach pracy w zakresie opracowywania i wykonywania planów zatrudnienia inwalidów, ustalanych przez właściwe prezydium rad narodowych.

§ 2. Zobowiązuje się kierowników zakładów pracy do:

- 1) organizowania w miarę potrzeb i możliwości różnych form rehabilitacji zawodowej inwalidów, zwłaszcza wewnątrzzakładowego szkolenia inwalidów w celu przygotowania ich do odpowiedniej dla danego kalectwa pracy oraz podnoszenia kwalifikacji zawodowych,
- 2) dostosowywania i ulepszania miejsc pracy dla umożliwienia zatrudniania inwalidów.

§ 3.1. Kierownicy zakładów pracy powołają w terminie do dnia 28 lutego 1968 r.:

- 1) w zakładach pracy przemysłowych i usługowych, w których zatrudnieni są inwalidzi — zakładowego instruktora inwalidzkiego lub w razie potrzeby kilku zakładowych instruktorów inwalidzkich, zgodnie z wytycznymi § 12 powołanego we wstępie rozporządzenia,
- 2) w zakładach pracy, w których pracownicy są objęci opieką zdrowotną przemysłowej służby zdrowia oraz w innych zakładach zatrudniających ponad 500 pracowników — stałe wewnątrzzakładowe komisje do spraw zatrudnienia i rehabilitacji inwalidów.

2. Pracownicy, którym powierzono funkcje zakładowych instruktorów inwalidzkich, wykonują zadania w ramach godzin zatrudnienia przewidzianych w umowie o pracę i nie przysługuje im z tego tytułu dodatkowe wynagrodzenie.

3. Zaleca się, aby premie dla pracowników pełniących zadania zakładowych instruktorów inwalidzkich były uzależnione dodatkowo także od należytego wywiązywania się z opieki nad zatrudnianymi inwalidami.

4. Pełnienie funkcji zakładowego instruktora inwalidzkiego należy powierzać pracownikom o wysokim stopniu wyrobienia społecznego, gwarantującym właściwe wywiązywanie się z nałożonych obowiązków.

5. Zakładowym instruktorom inwalidzkim i członkom stałych wewnątrzzakładowych komisji do spraw zatrudnienia i rehabilitacji inwalidów należy stworzyć warunki umożliwiające im właściwe wykonywanie ciążących na nich zadań.

§ 4. Kierownicy zakładów pracy zapewnią terminowe i sprawne rozpatrywanie wniosków w zakresie spraw zatrudniania inwalidów w zakładzie pracy, zgłoszonych przez zakładowych instruktorów inwalidzkich i stałe wewnątrzzakładowe komisje do spraw zatrudnienia i rehabilitacji inwalidów.

§ 5. Zakłady pracy zapewnią w miarę możliwości, w porozumieniu z radami zakładowymi, zatrudnionym inwalidom pierwszeństwo przy przyznawaniu:

- 1) skierowań dla dzieci na kolonie i półkolonie oraz do innych placówek, jak przedszkola, żłobki, ogrody jordanowskie itp.,
- 2) skierowań na wczasy rodzinne,
- 3) ulg i zwolnień od opłat z tytułu korzystania przez dzieci z usług w placówkach socjalnych,
- 4) uprawnień do korzystania przez najbliższą rodzinę inwalidy z obiadów w stołówkach pracowniczych,
- 5) urlopu wypoczynkowego w takim okresie roku, który ze względu na rodzaj inwalidztwa — umożliwia jego właściwe wykorzystanie.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 182 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 sierpnia 1963 r. w sprawie zatrudniania inwalidów (Dz. Urz. MBiPMB nr 14, poz. 60).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1968 r.

MINISTER
M. Olewiński

2.

**ZARZĄDZENIE NR 125
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH**

z dnia 22 listopada 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wynagradzania uczniów

(znak: ZP/3/67)

Na podstawie przepisu § 2 ust. 3 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1964 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem plac uczniów (Mon. Pol. nr 13, poz. 58) w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 zarządzenia nr 153 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 sierpnia 1966 r. w sprawie wynagradzania uczniów (Dz. Urz. MBiPMB nr 14, poz. 57) — po wyrazach: „blacharza i dekarza” dodaje się wyrazy: „montera izolacji budowlanych, montera konstrukcji stalowych, murarza pieców przemysłowych, montera instalacji wentylacyjnych”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1967 r.

MINISTER
M. Olewiński

3.

**ZARZĄDZENIE NR 129
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH**

z dnia 5 grudnia 1967 r.

w sprawie dalszego rozszerzenia uprawnień
dyrektorów zjednoczeń

(znak: OR2-01-1/67)

W związku z uchwałami IV i VII Plenum KC PZPR i uchwałą nr 383 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1966 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania zjednoczeń przemysłowych (Mon. Pol. nr 69, poz. 327) oraz zgodnie z decyzjami Komisji do Spraw Reformy Systemu Zarządzania i Planowania — zarządza się, co następuje:

§ 1. W „Wykazie uprawnień przekazanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych dyrektorom zjednoczeń”, stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 31 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 marca 1967 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów zjednoczeń (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 15) dodaje się nowe ustępy 25—43 w brzmieniu:

25. Nadawanie statutow przedsiębiorstwom patronackim (uchwała nr 388 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. o przedsiębiorstwach prowadzących — Mon. Pol. nr 94, poz. 417 i z 1965 r. nr 33, poz. 178).

26. Wyrażanie zgody na powołanie w przedsiębiorstwie samodzielnego zakładu prowadzonego na zasadach pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, realizującego zadania w zakresie działalności pozaoperacyjnej (uchwała nr 402 Rady

Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie działalności pozaoperacyjnej o charakterze socjalno-bytowym przedsiębiorstw państwowych — Mon. Pol. nr 94, poz. 444).

27. Podejmowanie decyzji o tworzeniu i likwidacji stanowisk „zastępcy dyrektora” w przedsiębiorstwach (odpowiednie postanowienia zarządzeń Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych o utworzeniu lub łączeniu przedsiębiorstw, ustalające liczbę zastępców dyrektora w przedsiębiorstwach).

28. Nadawanie stopni szeregowym i podoficerom pożarnictwa (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. w sprawie stosunku służbowego członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa — Dz. U. nr 42, poz. 291).

29. Przyznawanie dyrektorom przedsiębiorstw, zatrudniającym co najmniej 500 pracowników, uprawnień do korzystania z dodatkowej powierzchni mieszkalnej (uchwała nr 583 Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1952 r. — Mon. Pol. nr A-83, poz. 1326).

30. Wyrażanie zgody, po porozumieniu z prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej, na zawarcie przez przedsiębiorstwo, ubiegające się o wywłaszczenie nieruchomości, umowy zamiany z właścicielem nieruchomości (ustawa z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości — Dz. U. z 1961 r. nr 18, poz. 94).

31. Ustalanie tymczasowych (na okres do 2 lat) charakterystyk kwalifikacyjnych robotników dla nowo tworzonych zawodów (uchwała nr 214 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1961 r. w sprawie trybu opracowywania i wprowadzania technicznie uzasadnionych norm pracy w gospodarce narodowej — Mon. Pol. nr 54, poz. 236).

32. Podejmowanie decyzji o zastosowaniu II i III tabeli godzinowych stawek płac robotników, określonych w załączniku nr 2 do protokołu dodatkowego z dnia 31 sierpnia 1966 r. do zbiorowych układów pracy w przedsiębiorstwach, objętych zarządzeniem nr 157 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 sierpnia 1966 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w niektórych przedsiębiorstwach przemysłu materiałów budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 17, poz. 71).

33. Decydowanie w sprawie zastosowania przelicznika do cen fabrycznych oraz stawek odpisu w pełnej wysokości (zarządzenie nr 118 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 17 czerwca 1966 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników przedsiębiorstw przemysłowych i budowlano-montażowych, za efektywność eksportu, zmienione zarządzeniem nr 4 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 7 stycznia 1967 r.).

34. Ustalanie wysokości nagród dla dyrektorów i ich zastępców do spraw naukowo-badawczych oraz premii dla zastępców dyrektorów do spraw technicznych, administracyjno-ekonomicznych i głównych księgowych instytutów naukowo-badawczych, podporządkowanych zjednoczeniom (zarządzenie nr 146 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 marca 1962 r. w sprawie nagradzania i premiowania Pracowników instytutów naukowo-badawczych).

35. Dokonywanie zmian w planie kursowego szkolenia w okresie jego realizacji, w ramach przyznanych środków finansowych (uchwała nr 239 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1964 r. w sprawie niektórych zasad dotyczących prowadzenia i finansowania kursowego szkolenia lub doskonalenia zawodowego — Mon. Pol. nr 58, poz. 274).

36. Ustanawianie dysponentów funduszu postępu techniczno-ekonomicznego (§ 35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego — Dz. U. nr 49, poz. 274, z 1964 r. nr 34, poz. 216 i z 1966 r. nr 64, poz. 325).

37. Wyrażanie zgody na przeznaczenie maszyny o wartości przekraczającej 500 000 zł na złom lub rozbiórkę (§ 9a uchwały nr 83 Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1961 r., zmieniającej uchwałę nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie uprawnień państwowych jednostek organizacyjnych w zakresie rozporządzania zbędnymi maszynami i innymi przedmiotami urządzenia trwałego — Mon. Pol. nr 31, poz. 147).

38. Decydowanie w sprawach organizacji gospodarki remontowej i systemu wykonawstwa remontów (§ 8 uchwały nr 365 Rady Ministrów z dnia 20 września 1961 r. w sprawie usprawnienia gospodarki remontowej — Mon. Pol. nr 31, poz. 340).

39. Zatwierdzanie instrukcji planowo-zapobiegawczych remontów w przemyśle (§ 3 uchwały, powołanej w ust. 38).

40. Wydawanie wytycznych w zakresie produkcji i dostarczania części zamiennych przez podległe przedsiębiorstwa produkcji maszyn i urządzeń (§ 4 uchwały, powołanej w ust. 38).

41. Wydawanie wytycznych w zakresie eksploatacji, wykonywania i utrzymania w należytym stanie środków trwałych (§ 13 uchwały, powołanej w ust. 38).

42. Zwalnianie od obowiązku stosowania niektórych oznaczeń na artykułach, wprowadzanych do obrotu (zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 31 grudnia 1957 r. w sprawie oznaczania artykułów wprowadzanych do obrotu — Mon. Pol. z 1958 r. nr 6, poz. 26).

43. Tworzenie sklepów fabrycznych i patronackich w porozumieniu z wydziałem handlu prezydium właściwej rady narodowej”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 5 grudnia 1967 r.

MINISTER

M. Olewiński

4.

ZARZĄDZENIE NR 131 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 9 grudnia 1967 r.

w sprawie przyznawania i wypłacania
dodatku „turoszowskiego” i „bieszczadzkiego”

(znak: ZP/3/67)

Na podstawie § 8 uchwały nr 71 Rady Ministrów z dnia 19 kwietnia 1967 r. w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz pracowników zajmujących kierownicze stanowiska na budowach, w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Robotnikom wynagradzanym według zasad określonych w:

- protokołach dodatkowych z dnia 16 września 1966 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólnobudowlane,
- protokołach dodatkowych z dnia 19 kwietnia 1967 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych

dotatki „turowski” i „bieszczadzki” ustala się i wypłaca według zasad określonych w załączniku do zarządzenia.

§ 2.1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1968 r.

2. W zakresie uregulowanym zarządzeniem nie obowiązują przepisy:

- zarządzenie nr 129 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 27 czerwca 1964 r. w sprawie dodatku dla pracowników zatrudnionych przy realizacji inwestycji w rejonie Bieszczad (z późniejszymi zmianami),
- zarządzenie nr 21 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 1 lutego 1960 r. w sprawie zasad wypłacania specjalnej premii za nieprzerwaną pracę oraz czasowego dodatku z tytułu trudnych warunków bytowych dla pracowników zatrudnionych przy budowie kombinatu górniczo-energetycznego w Turowsku.

MINISTER

w z. St. Pietrusiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 131 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 9 grudnia 1967 r.

Zasady przyznawania i wypłacania dodatku „turowskiego” i „bieszczadzkiego”

§ 1.1. Robotnicy zatrudnieni w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących roboty w rejonie Turowska i na terenie Bieszczad mają prawo do dodatku za każdą godzinę pracy, w wysokości określonej w tabeli A, wypłacanego według niniejszych zasad.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 może być przyznany, za zgodą dyrektora zjednoczenia nadzorującego przedsiębiorstwo generalnego wykonawcy na wyżej wymienionych terenach, robotnikom zatrudnionym w innych niż określono w ust. 1 przedsiębiorstwach, o ile robotnicy tych przedsiębiorstw przed wejściem w życie niniejszych zasad otrzymywali dodatek turowski (bieszczadzki).

3. Dyrektor przedsiębiorstwa może przyznać robotnikom (grupie robotników) dodatek w wysokości określonej w tabeli B lub C —

- w zawodach deficytowych,
- osiągających wysoką wydajność pracy,
- przy robotach wykonywanych w trudnych warunkach terenowych.

§ 2. Dodatek turowski (bieszczadzki) ustala się zgodnie z poniższą tabelą:

Kategoria zaszczerowania robotnika	Wysokość dodatku za każdą godzinę pracy w zł		
	Tabela A	Tabela B	Tabela C
1	1,10	1,40	1,70
2	1,20	1,50	1,80
3	1,30	1,70	2,10
4	1,50	2,00	2,40
5	1,70	2,30	2,80
6	2,00	2,60	3,20
7	2,30	3,10	3,80
8	2,70	3,60	4,40
9	3,20	4,30	5,20

§ 3.1. Dodatek, o którym mowa w § 1 i 2 wypłaca się poszczególnym robotnikom, pod warunkiem —

- terminowego i dobrego pod względem jakości wykonania robót,
- nie opuszczenia przez robotnika pracy bez usprawiedliwienia w miesiącu rozliczeniowym; przez nieusprawiedliwione opuszczenie pracy rozumieć należy niestawienie się do pracy lub opuszczenie stanowiska pracy bez uznanego usprawiedliwienia,
- nienaruszenia porządku i dyscypliny pracy przez robotnika w okresie rozliczeniowym; pod określeniem naruszenia porządku i dyscypliny pracy rozumie się przypadki, w których zastosowano wobec pracownika rygory przewidziane w regulaminie pracy.

2. Dodatek w wysokości określonej w tabeli B i C może być przyznany na okres wykonywania określonych robót lub wykonywania robót w określonych warunkach. W przypadku przeniesienia pracownika do innych robót, w innych warunkach lub w przypadku nieosiągnięcia przez robotników wydajności pracy wyższej od przeciętnej osiągniętej przez daną grupę robotników — dodatek w wysokości określonej w tabeli B i C powinien być zmniejszony do wysokości określonej w tabeli A. Zmniejszenie dodatku powinno następować po uprzednim porozumieniu z radą zakładową.

§ 4.1. Dodatek rozlicza się i wypłaca w okresach miesięcznych.

2. W przypadku stwierdzenia w miesiącu rozliczeniowym niespełnienia jednego z warunków, o których mowa w § 3 ust. 1, dodatku za dany miesiąc nie wypłaca się.

§ 5.1. Dodatki, o których mowa w niniejszych zasadach, wypłaca się w ramach posiadanego przez przedsiębiorstwo funduszu płac.

2. Kwotę dodatków, ustaloną zgodnie z ust. 1 należy uwidocznić w odrębnej pozycji planu funduszu płac robotników.

§ 6. Niewykorzystane kwoty funduszu płac na wypłatę dodatków, zwiększają fundusz premii robotników.

5.

OKÓLNIEK NR 12

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 grudnia 1967 r.

w sprawie organizowania narad, konferencji i zebrań

(znak:GM1-0671/67)

W związku z pismem okólnym nr 76 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 1967 r. w sprawie organizacji narad oraz w celu usprawnienia przygotowania i prowadzenia narad, konferencji i zebrań w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz w podległych jednostkach, poleca się co następuje:

1. Należy dążyć do znacznego ograniczenia liczby organizowanych narad oraz zwięzłości obrad.

2. Należy wydatnie ograniczyć, do szczególnie uzasadnionych przypadków, zapraszanie na narady osób zamiejscowych. Dotyczy to szczególnie zapraszania na narady w Warszawie przedstawicieli prezydiów rad narodowych oraz dyrektorów zjednoczeń i przedsiębiorstw z terenu.

3. W przedmiocie zapraszania przewodniczących i członków prezydiów rad narodowych stopnia wojewódzkiego przez naczeln-

ne organa administracji państwowej obowiązują zasady ustalone w okólniku nr 70 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 maja 1959 r. (Mon. Pol. nr 41, poz. 191).

4. W zjednoczeniach budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych wszystkie bieżące sprawy powinny być w zasadzie omawiane na kolegium zjednoczenia.

5. Należy wyeliminować nieuzasadnione wyjazdy służbowe pracowników m. in. przez wprowadzenie ścisłej i systematycznej kontroli wyjazdów, a w szczególności kontroli zasadności wydawania poleceń wyjazdów służbowych.

6. Inicjowane przez departamenty konferencje, narady i odprawy z udziałem przedstawicieli jednostek organizacyjnych z terenu, jak również z udziałem przedstawicieli wydziałów budownictwa, urbanistyki i architektury prezydów rad narodowych, mogą być organizowane tylko za zgodą właściwego członka kierownictwa Ministerstwa. Nie dotyczy to jednak pojedynczych przypadków zapraszania poszczególnych przedstawicieli określonych wyżej jednostek organizacyjnych.

7. Narady należy organizować i przygotowywać w ten sposób, aby:

- 1) temat ich obejmował wszystkie bieżące zagadnienia,
- 2) podstawowe materiały były doręczane zaproszonym osobom lub instytucjom w odpowiednim czasie przed naradą. Materiały te, na tle aktualnego stanu, powinny obrazować zagadnienie i zawierać konkretne wnioski, co pozwoli na uniknięcie referowania przedmiotu obrad, a tym samym przyczyni się do ich skrócenia,
- 3) wyznaczone terminy nie kolidowały z pilnymi zadaniami realizowanymi aktualnie w terenie i pozostawiały czas na przygotowanie się do udziału w obradach.

8. Narady powinny kończyć się podjęciem ustaleń i wniosków, ujętych w formę pisemną i doręczonych uczestnikom narady oraz urzędowi, instytucjom i osobom, których dotyczy, ewentualnie przedłożonych do zatwierdzenia właściwym organom.

9. Protokoły z narad powinny być sporządzane najpóźniej w terminie 2 tygodni od narady i przedstawione kierownikowi danej jednostki (komórki) organizacyjnej lub upoważnionej osobie (komórce organizacyjnej).

10. Wyznaczona komórka organizacyjna lub osoba powinna prowadzić ewidencję podjętych na naradach wniosków i ustaleń, czuwać nad przebiegiem ich realizacji i przedkładać kierownikowi jednostki (komórki) organizacyjnej lub upoważnionej przez niego osobie stosowne informacje.

11. Dyrektorzy departamentów zobowiązani są do składania w Gabinetie Ministra planów narad i konferencji na każdy następny miesiąc — w terminie do dnia 20 każdego miesiąca poprzedzającego, z podaniem następujących danych: terminu, tematyki, składu uczestników i ich ilości oraz uzasadnienia konieczności zwołania narady. Nie dotyczy to krótkotrwałych konferencji o charakterze interwencyjnym lub awaryjnym, które odbywają się w miarę istotnej potrzeby.

12. Zobowiązuje się Dyrektora Gabinetu Ministra do przedstawienia w terminie do dnia 25 każdego miesiąca, do akceptacji Ministra, zbiorczego planu konferencji i narad, zgłoszonych zgodnie z ust. 11.

13. Zebrania działających w Ministerstwie oraz podległych jednostkach organizacyjnych organizacji politycznych i zawodowych powinny odbywać się poza godzinami pracy.

14. Traci moc okólnik nr 16 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 maja 1963 r. w sprawie

organizowania konferencji, narad, odpraw i zebrań (Dz. Urz. MBiPMB nr 8, poz. 33).

MINISTER
M. Olewiński

6.

PISMO OKÓLNE NR 31

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 13 listopada 1967 r.

w sprawie zmiany terminu obowiązywania „Postanowień przejściowych” w Polskiej Normie

(znak: TE3-0/0525/67)

Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Techniki podaje do wiadomości, że Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego wprowadził dnia 20 października 1967 r. zmianę terminu obowiązywania „Postanowień przejściowych” z dnia 31 grudnia 1967 r. na dzień 31 grudnia 1968 r. w Polskiej Normie PN-64/B-12001 „Cegły budowlane pełne wypalane z gliny”.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. H. Walcerz

7.

PISMO OKÓLNE NR 34

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 24 listopada 1967 r.

w sprawie stosowania taryfikatorów kwalifikacyjnych

(znak: ZP2-I/67)

Przy interpretacji i stosowaniu przepisów dotyczących wymagań kwalifikacyjnych — zakłady pracy powinny kierować się następującymi wytycznymi:

1. Przy ewentualnym weryfikowaniu kwalifikacji pracowników już zatrudnionych i ich zgodności z wymaganiami taryfikatorów kwalifikacyjnych, należy dokładnie badać każdy przypadek, w którym pracownicy administracyjno-biurowi i pracownicy fizyczni gospodarczo-obslugowi nie mogą się wykazać odpowiednim wykształceniem ogólnym.

2. Jeżeli pracownicy, o których mowa w ust. 1 są przydatni w pracy, a z uzasadnionych przyczyn nie mają możliwości uzupełnienia posiadanego wykształcenia — słuszne jest zwolnienie od obowiązku doksztalcenia się pracowników:

- umysłowych w zakresie szkoły średniej,
- fizycznych w zakresie szkoły podstawowej.

3. Przy zwalnianiu od obowiązku doksztalcenia się (ust. 2) należy zwłaszcza, po zasięgnięciu opinii rady zakładowej, uwzględnić następujące okoliczności:

- stan zdrowia, uniemożliwiający godzenie pracy zawodowej z nauką,
- starszy wiek, utrudniający przyswajanie nauki szkolnej,
- obowiązki rodzinne jedynych żywicieli rodzin, kobiet obciążonych dziećmi.

4. Zakłady pracy mogą przyjmować do prostych prac fizycznych pomocniczo-produkcyjnych oraz gospodarczo-obslugowych osoby nie posiadające ukończonej szkoły podstawowej, o ile zostały one skierowane do pracy przez właściwy wydział zatrudnienia.

Powyższe wytyczne powinny być stosowane przy utrzymaniu generalnych założeń w zakresie podnoszenia poziomu kwalifikacji pracowników.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

O. Vieweger

8.

**PISMO OKÓLNE NR 36
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 8 grudnia 1967 r.

w sprawie sposobu rozliczania kosztów ogólnych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych

(znak: FK 1-3401/67)

1. Z posiadanych w bieżącym roku przez Ministerstwo informacji, pochodzących między innymi z rewizji finansowo-księgowych wynikało, że przedsiębiorstwa budowlano-montażowe rozliczają nadal niejednolicie koszty ogólne budowy i koszty zarządu (w stosunku do kosztów bezpośrednich lub w stosunku tylko do robocizny i sprzętu).

W związku z tym stanem rzeczy wprowadzono w komentarzu uzupełniającym do typowych planów kont (zesp. 4, 5, 6 ust. 25 i 26) dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych jednolitą zasadę rozliczania kosztów ogólnych budowy i kosztów zarządu w stosunku do sumy kosztów robocizny i sprzętu.

2. Dla uzyskania porównywalności z planem i zachowania niezmienności w rozliczaniu kosztów w 1967 r. wymieniony sposób rozliczania kosztów ogólnych budowy i kosztów zarządu obowiązane są stosować jedynie przedsiębiorstwa, które w dniu opublikowania pisma okólnego nr 19 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 lipca 1967 r. w sprawie uzupełniającego komentarza do typowych planów kont (Dz. Urz. MBiPMB nr 10, poz. 35) stosowały już w tym względzie zalecenia okólnika nr KS 1/65 Ministerstwa Finansów z dnia 9 stycznia 1965 r. w sprawie usprawnienia ewidencji i rozliczania kosztów produkcji budowlano-montażowej (Dz. Urz. Min. Fin. nr 1, poz. 5) i rozliczały wymienione koszty w stosunku do sumy kosztów robocizny i sprzętu.

Pozostałe przedsiębiorstwa utrzymują do końca 1967 roku rozliczenia kosztów ogólnych i kosztów zarządu bez zmiany, według zasady stosowanej w okresie przed ukazaniem się pisma okólnego nr 19.

3. Począwszy od dnia 1 stycznia 1968 r. wszystkie przedsiębiorstwa budowlano-montażowe obowiązane są rozliczać koszty ogólne budowy i koszty zarządu według ustaleń obowiązującego komentarza uzupełniającego.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

9.

**OBWIESZCZENIE
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 24 listopada 1967 r.

**w sprawie nadania odznak i dyplomów „Przodownika
Socjalistycznej Pracy”**

(znak: NS-454/67)

Na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 25 lutego 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju socjalistycznego współzawodnictwa pracy (Mon. Pol. nr 13, poz. 83) Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych w porozumieniu z Prezydium Okręgu Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w związku z obchodami „Dnia Górnika” wyróżnił odznaką „Przodownika Socjalistycznej Pracy” — następujące osoby: Błachowicz Władysław s. Andrzeja, Bratek Jan s. Józefa, Drużkowski Tadeusz s. Stefana, Kopacz Stefan s. Ignacego, Małyszko Paweł s. Pawła, Moras Ignacy s. Józefa, Teclaw Klemens s. Konrada.

DYREKTOR ZJEDNOCZENIA
PRZEMYSŁU KRUSZYW
I SUROWCÓW MINERALNYCH

B. Neumann

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 43 z 25.11.67 r., poz. 215 ustawę z 21.11.67 r. o utworzeniu urzędu Ministra Przemysłu Ciężkiego,

poz. 216 rozporządzenie Rady Ministrów z 21.11.67 r. w sprawie zakresu działania Ministra Przemysłu Ciężkiego,

poz. 217 rozporządzenie Rady Ministrów z 21.11.67 r. w sprawie zakresu działania Ministra Przemysłu Maszynowego,

w nr 43 z 29.11.67 r., poz. 220 ustawę z 21.11.67 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 56 z 16.10.67 r., poz. 273 zarządzenie nr 69 Prezesa Rady Ministrów z 10.10.67 r. w sprawie ewidencji magazynów jednostek obrotu towarowego,

w nr 57 z 26.10.67 r., poz. 277 uchwałę Rady Ministrów nr 235 z 26.9.67 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem plac w przedsiębiorstwach państwowych,

poz. 278 zarządzenie Ministra Komunikacji z 9.10.67 r. w sprawie dopuszczenia do ruchu na drogach publicznych niektórych ciężkich pojazdów,

w nr 58 z 30.10.67 r., poz. 279 zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 9.10.67 r. zmieniające zarządzenie w sprawie projektowania inwestycji,

poz. 280 Wytyczne Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 9.10.67 r. w sprawie zasad programowania poszczególnych przedsięwzięć lub zadań inwestycyjnych w za-

kresie sporządzania danych wyjściowych do projektowania inwestycji produkcyjnych i usług materialnych,

w nr 59 z 2.11.67 r., **poz. 281** zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z 14.10.67 r. w sprawie zasad organizacji i zakresu działania służb technicznych w dziedzinie wynalazczości,

w nr 61 z 11.11.67 r., **poz. 294** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 31.10.67 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych,

w nr 62 z 18.11.67 r., **poz. 300** obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 31.10.67 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm,

w nr 64 z 27.11.67 r., **poz. 309** uchwałę Rady Ministrów nr 267 z 16.11.67 r. w sprawie koordynacji prac resortowych jednostek powołanych do kontroli jakości i odbiorów technicznych wyrobów,

poz. 310 zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z 14.11.67 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Naczelna Organizacja Techniczna”,

w nr 66 z 6.12.67 r., **poz. 317** uchwałę Rady Ministrów nr 253 z 26.10.67 r. w sprawie inwestycji priorytetowych,

poz. 318 uchwałę Rady Ministrów nr 260 z 8.11.67 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych oraz w organizacjach społecznych,

poz. 319 z 30.11.67 r. uchwałę Rady Ministrów z 30.11.67 r. zmieniającą uchwałę w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych.

W Dzienniku Budownictwa ogłoszono:

w nr 11 z 25.10.67 r., **poz. 77** zarządzenie nr 103 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 30.9.67 r. w sprawie określenia odporności ogniowej elementów konstrukcji budowlanych,

poz. 78 zarządzenie nr 104 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 7.10.67 r. w sprawie wynagradzania Przedsiębiorstwa wykonawczego z tytułu przejęcia niektórych obowiązków inwestora,

poz. 79 zarządzenie nr 102 Ministra Górnictwa i Energetyki z 19.9.67 r. w sprawie wytycznych projektowania inwestycji Przemysłowych na potrzeby resortu górnictwa i energetyki,

w nr 12 z 28.11.67 r., **poz. 80** zarządzenie nr 115 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 28.10.67 r. w sprawie warunków dopuszczalnych odstępstw od obowiązku stosowania w budownictwie projektów i opracowań typowych,

poz. 81 zarządzenie nr 59 Ministra Komunikacji z 28.2.66 r. w sprawie projektowania światła mostów i przepustów,

poz. 82 zarządzenie nr 167 Ministra Komunikacji z 4.8.67 r. w sprawie projektowania siłowni kolejowych automatycznych central telefonicznych (KATS).

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 117 z 2.11.67 r. znak:OR3-033/B16/67 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Szczecińskie Przedsiębiorstwo Budowlane „Południe”,
2. nr 118 z 2.11.67 r. znak:OR3-033/B16/67 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Szczecińskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych,
3. nr 122 z 22.11.67 r. znak:OR4-003/P8/67 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Huta Szkła Gospodarczego „Irena”, Huta Szkła „Tur”,
4. nr 123 z 22.11.67 r. znak:OR4-003/P9/67 w sprawie zmiany nazwy, przedmiotu oraz zasad działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Fajansu im. Rewolucji 1905 r. we Włocławku
5. nr 127 z 30.11.67 r. znak:OR4-003/P10/67 w sprawie przekazania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Charsznicka Odlewnia Żeliwa;

Okólnik Ministra:

6. nr 11 z 22.11.67 r. znak:GM-050/67 w sprawie zebrań (konferencji) sprawozdawczych w ogniach Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz radach robotniczych;

Pisma okólne Ministerstwa:

7. nr 32 z 22.11.67 r. znak:OR7-06826-6/11/67 w sprawie obowiązków i odpowiedzialności pracowników zatrudnionych przy projektowaniu,
8. nr 33 z 23.11.67 r. znak:TE3-0/0525/67 w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy,
9. nr 35 z 1.12.67 r. znak: ZP/3/67 w sprawie zasad wynagradzania pracowników transportu samochodowego.

**WARUNKI PRENUMERATY
DZIENNIKÓW URZĘDOWYCH NA ROK 1968**

Cena jednego kompletu w prenumeracie wyłącznie rocznej wynosi:

Dziennik Budownictwa — Dziennik Urzędowy zł 90.—

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów
Budowlanych zł 42.—

Wpłaty na prenumeratę w ciągu całego roku przyjmują wszystkie oddziały i delegatury „Ruch”, jak również Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch”, Warszawa, ul. Wronia 23, konto PKO Warszawa, nr 1-6-100020.

Na blankiecie PKO zgłaszającym prenumeratę należy zaznaczyć tytuł, liczbę egzemplarzy oraz dokładny adres prenumeratora dziennika.

Korespondencję oraz ewentualne reklamacje należy kierować bezpośrednio do placówki, na której konto dokonano wpłaty.

Sprzedaż poszczególnych numerów dzienników, z danego roku bieżącego i z lat ubiegłych, prowadzi Księgarnia „Dom Książki”, Warszawa, ul. Nowotki 12, tel. 31-14-17, w godz. 11⁰⁰—19⁰⁰.

Księgarnia ta przyjmuje także zamówienia pisemne i realizuje je za zaliczeniem pocztowym.

Redakcja

**MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIA-
LÓW BUDOWLANYCH, Departament Organizacji**

Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 w. 585

Administracja i Wydawca:

**OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ
I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE**

Warszawa ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75.